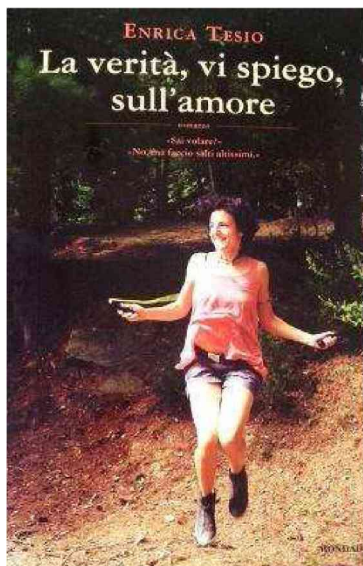

KIKÖTŐI HÍREK

Mátyás Dénes: KH — olasz (2015. március 16.)

2015. március 16.

A születésnapokon, akár több, akár kevesebb örömmel követi egy idő után azok számát nyomon az ember, mindig jól esnek a köszöntések. Ez minden bizonnyal Umberto Eco esetében sincsen másképp, aki január 5-én töltötte be 83. életévét, és számos jókívánságot kapott rajongóktól, újságoktól, kollégáktól. Nem ez azonban az egyetlen hír Ecoval kapcsolatban az elmúlt hónapokból, az alessandriai származású írónak ugyanis öt évvel *A prágai temető* megjelenését követően nemrégiben adták ki legújabb regényét *Numero zero (Nulladik szám / Próbaszám)* címmel. A könyv cselekménye, amelynek ötlete már jóval korábbra nyúlik vissza, ezúttal Milánóban játszódik 1992-ben, és egy különös újság (Domani) különös szerkesztőségének a munkája körül mozog, ugyanakkor Olaszország közelmúltbeli évtizedeinek több fontos eseménye is alapvető szerephez jut benne; továbbá, ahogyan azt Eco korábbi írásai esetén is megszokhattuk, e regénynek is meghatározó elemei az összeesküvés-elméletek, az események és tények valóssága-meghamisítása, és így tovább. Az író, irodalmár, középkor-történész, filozófus és szemiológus professzor nevééről — legalábbis szépirói tevékenységét illetően — legtöbbször vélhetően a korszakos jelentőségű, több rétegű, összetett szerkezetű és több síkon olvasható-értelmezhető *A rózsza neve* (1980) jut az eszébe (a regényből film is készült Sir Sean Connery és Christian Slater főszereplésével), ugyanakkor Eco azóta is roppant termékeny mind a regényírás (lásd például *A Foucault-ínga*; *A tegnapi szigete*; *Baudolino*), mind a tudományos munkásság terén (*Nyitott mű*; *Az értelmezés határai* stb. — ez utóbbi tevékenysége egyébiránt már *A rózsza neve* előtt is jelentős). Hogy a szintén több olvasati szintet megengedő *Numero zero* lesz-e olyan népszerű és jelentős alkotás, mint az író első regénye, azt a jövő eldönti, mindenesetre nem elhanyagolandó tény, hogy már most több mint harminc országban kerültek eladásra annak fordítási jogai. Isten éltesse Umberto Ecót, és reméljük, regényét hamarosan magyar nyelven is forgathatjuk!

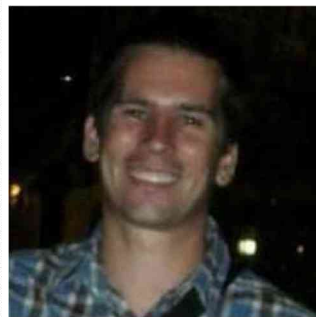

Szintén a közelmúltban (februárban) került az olasz könyvesboltok polcaira egy elsőkönyves írónő szórakoztató és kellemes (de korántsem banális) olvasásélményt ígérő regénye: a torinói Enrica Tesio *La verità, vi spiego, sull'amore (Elmondom nektek az igazságot a szerelemről)* című könyve. A kétyerekes, harmincas éveiben járó szerző 2013-ban kezdett blogírásba (*Tiasmo*), miután gyermekei apjával különváltak útjaik, de legalábbis már nem éltek együtt (ahogy az írónő kiemeli, volt párja nem mondott le az apaságról és nem vonult ki az életükből, hanem továbbra is jóban vannak egymással). Ekkor döntött úgy Enrica Tesio, hogy egy blogoldalon írja le gondolatait, valamint hogy mikén megy át, mi zajlik le benne és körülötte. Erre figyelt fel aztán a Mondadori Kiadó, s ennek köszönhetően megszületett az említett regény, és noha a *La verità, vi spiego, sull'amore* nem mentes önéletrajzi elemektől, valamint azt sokszor a *Tiasmón* olvasható blogok átültetésének is érezhetjük, mindez a mű és annak élvezete szempontjából korántsem számít negatívumnak. Enrica Tesio stílusa friss könyvében sem válik borússá vagy

FRISS MŰŰT

-RÓL, -RÓL

Mátyás Dénes

(1981, Győr) a Szegedi Tudományegyetemen végzett olasz, amerikanisztika és hungarológia szakon, 2014-ben az SZTE Irodalomtudományi Doktori Iskolájában szerzett PhD fokozatot. Italianista, főként kortárs olasz és amerikai irodalommal, olasz-magyar kapcsolatokkal, olasz-kultúra és magyar mint idegen nyelv tanítással foglalkozik.

-TÓL, -TÓL

KH — olasz (2015. március 16.)

KH — olasz (2016. április 25.)

KH — olasz (2015. június 8.)

KH — olasz (2016. október 10.)

KH — olasz (2015. november 9.)

A ROVATBÓL AJÁNLJUK MÉG

Szabó Marcell: KH — francia (2016. december 5.)

Szép Eszter: KH — angol (2016. november 21.)

Menczel Gabriella: KH — spanyol (2016. november 7.)

Gilbert Edit: KH — orosz (2016. október 24.)

Mátyás Dénes: KH — olasz (2016. október 10.)

LEGFRISSEBB

Műút 2016058 — lapszámbeutató és nivódij-átadás a Kalickában

András László: Szent Pál második levele a búziakhoz

depresszív: humoros-ironikus hangnemben ír mások számára is ismerős, mindennapi témákról, feladatokról, olyan dolgokról, amelyekkel az olvasó is nap mint nap szembesülhet. A történések-események szórakoztató oldalát ragadja meg, miközben kétségtelenül komoly érzelmeket és érzéseket érint — talán éppen ebben rejlik a könyv sikere, és ezért is ajánlható nem csupán női, hanem férfi olvasóknak is.

Figyelemreméltó a nemrég indult www.versumonline.hu vállalkozása is, amely az olasz (mellette pedig sok más nemzetiségű) költészethez segíti közelebb kerülni az olvasót. Az oldalon megtalálhatjuk a kortárs olasz (performansz)költészet jelentős alakja, a genovai költő és író Claudio Pozzani performansz-vidéóit és verseit (*Magadban keresd a hangot ha nem érzed; Árnycsücsök; Táncolok*) éppúgy, mint a 20. századi olasz irodalom világirodalmi rangú klasszikusának, Umberto Sabának a költeményeit (*Ulysses; Szavak*) — előbbieket Székelyi Endre és Kerber Balázs, utóbbiakat Szénási Ferenc fordításában. A magyarországi irodalmi köztudatban még ma is kevésbé jelenlevő, lírájában hagyománykövető, a „becsületes költészet” eszményét valló és a pszichoanalízis módszertanához közelítő Saba művészetének megismeréséhez a fordító által írt életrajzi jegyzet is hozzásegít, míg Pozzani gondolatvilágához egy vele készült interjú (Faragó Dániel) enged közelebb férkőzni. Mindenképpen örömteli hírek ezek, hiszen a Versum olyan lírai alkotások és művészek (mélyebb) megismeréséhez nyújt lehetőséget, amelyekről és akikről ritkábban olvashat(t)unk magyar nyelven, még ha arra felettébb érdemesek lennének is. Nem lesz tehát felesleges időtöltés a jövőben is rendszeresen felkeresni az említett honlapot.

Az irodalom területéről röviden az olasz film világára is áttérve emlékezzünk meg a januárban elhunyt Anita Ekberg színésznőről. Bár az egykori svéd szépségkirálynő több filmszerepben is feltűnt az ötvenes évek elejétől, Federico Fellini *Az édes életének* (1960) Sylvijájaként vált halhatatlanná Marcello Mastroianni oldalán. A Cannes-i Aranypálmával és Oscar-díjjal kitüntetett, filmtörténeti jelentőségű, a maga korában számos támadást megélt film Trevi-kútban való fürdözést megörökítő jelenete nem csupán feledhetetlenné tette a „Paramount Marilyn Monroe-ját”, de kétségtelenül a kollektív tudat részévé is vált.

Olasz vonatkozásban említsük még meg azt a (sajnos szintén szomorú) hírt, hogy februárban elhunyt Michele Ferrero, a számos kedvelt termék-édességet forgalmazó Ferrero édességipari cég tulajdonosa, a Nutellaogyorókrém „atyja”. Az évtizedek során a Nutella, ha nem is szorosan a kulturális életnek, de a fogyasztói kultúrának és az olaszok (valamint sok más nemzet) mindennapjainak szerves részévé vált, és bizonyára többen is egyetértenek azzal, hogy akár Umberto Eco írásait vagy Enrica Tesio első regényét (esetleg blogjait) olvassuk, akár az olasz költészet jelentős alakjaival-verseivel ismerkedjünk, akár *A rózsza* neve filmadaptációját vagy *Az édes életet* nézzük meg (újra) — mindegyik mellé jól eshet egy szelet Nutellás kenyér.

Tetszik 13 ember kedveli. Az ismerőseid közül te lehetsz az első.

SZÓLJ HOZZÁ!

Név:

E-mail:

Honlap:

Hozzászólásod:

Meheti